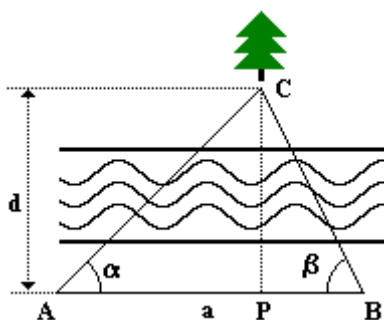

Paralaxa

Vzhledem k tomu, že ani poměrně velká [jednotka](#) délky [astronomická jednotka](#) není vhodná pro používání mimo [Sluneční soustavu](#), zavádí se další jednotka délky - [parsek](#), která souvisí s definicí **paralaxy**.

Základem tohoto měření je použití tzv. trigonometrické metody, která se běžně používá v praxi (viz obr. 12). Je-li třeba určit [vzdálenost](#) d dvou nepřístupných míst P a C , je možné postupovat takto: určit vzdálenost a míst A a B , změřit velikosti úhlů α a β a na základě trigonometrických vztahů (sinová věta, kosinová věta a definice trigonometrických funkcí) dopočítat hledanou vzdálenost d .

Obr. 12

Analogicky postupují astronomové. Vzhledem k tomu, že tímto postupem se určují vzdálenosti vesmírných objektů, jsou měřené úhly α a β velmi malé. Aby i přesto astronomové naměřili hledané údaje s uspokojivou přesností, je nutné volit základní vzdálenost (vzdálenost a na obr. 12) větší.

Výše popsaným způsobem určená paralaxa se nazývá trigonometrická paralaxa, neboť byla určena na základě měření v trojúhelníku. Existují i jiné metody, jak určit paralaxu [hvězdy](#).

PARALAXA π DANÉHO VESMÍRNÉHO OBJEKTU JE ÚHEL, O KTERÝ SE POLOHA TOHOTO VESMÍRNÉHO OBJEKTU NA OBLOZE POSUNE PŘI PŘESUNU POZOROVATELE O URČITOU PŘESNĚ DEFINOVANOU VZDÁLENOST.

Podle vzdálenosti, o kterou se pozorovatel přesune, pak rozlišujeme několik typů paralax:

1. [denní paralaxa](#);
2. [rovníková paralaxa](#);
3. [roční paralaxa](#).